ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ἡ καρδιὰ καὶ τὸ στομάχι
Οἱ κακοὶ αὐτοὶ γειτόνοι
Ἀγωνίζονται ποιὸ νάχῃ
τῆς ψυχῆς μου τὸ τιμόνι.

Ἕως τώρα ἔχει νικήσῃ
Δίχως ἄλλο ἡ καρδιά,
Μὰ πειὸ πέρα, δὲν εἰξεύρω
Τί θὰ γίνῃ, βρὲ παιδιά.

Ἡ καρδιά μου τελευταίως
Ἔγινε μαλακωτέρα
Καὶ φοβοῦμαι τὸ στομάχι
Μὴν τῆς πάρῃ τὸν ἀέρα.

Ι. ΛΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΕΜΠΟΡΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ

Εἰς τὸ μέγαρον τῶν Ἐμποροϋπαλλήλων μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος ἐτελέσθη χθὲς τὴν 10 π.μ. ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων εἰς τοὺς τελειοφοίτους τῆς Σχολῆς. Παρέστησαν κατὰ τὴν τελετὴν ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Χατζηκυριακοῦ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου καί τινες ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Παναναστασίου ἐξέθηκε τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεπραγμένα καὶ τὰς προόδους τῆς Σχολῆς, ἀποτίσας φόρον εὐγνωμοσύνης πρὸς πάντας τοὺς εὐεργέτας καὶ δωρητὰς αὐτῆς, καθὼς καὶ εἰς τὰς κατὰ καιρὸν Κυβερνήσεις, προθύμως παρεχούσας τὴν συνδρομὴν αὐτῶν. Ἀπήντησαν καταλλήλως ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ ἐπηκολούθησεν ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ

Ἡ ἑλληνικὴ χορωδία, ἀποτελουμένη ἀπὸ ἐρασιτέχνας καὶ φίλους τῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς μᾶς ἀναγγέλλει τὴν ἵδρυσίν της. Κύριος σκοπὸς τοῦ νεοσυστάτου καλοῦ σωματείου εἶνε ἀφ' ἑνὸς ἡ διάδοσις παρὰ τῇ κοινωνίᾳ διὰ τῆς δωρεὰν διδασκαλίας τῆς ἐν γένει ἑλληνικῆς μουσικῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ διὰ τῆς ἐκτελέσεως ἐμφάνισις πρὸ τοῦ κοινοῦ καθωρισμένου συστήματος ἁπάντων τῶν μαθημάτων τῶν κλασσικῶν ἐκκλησιαστικῶν μουσουργῶν τῆς ἀρχαιότητος ὡς καὶ τῶν ἐθνικῶν ᾀσμάτων ὁπωσδήποτε ὡς ᾄδονται ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Διευθυντὴς τῆς χορωδίας ἐξελέγη ὁ κ. Θ. Χατζηθεοδώρου. Ἑκάστην δὲ Δευτέραν καὶ Πέμπτην 7 1)2—10 μ. μ. θὰ δίδωνται δωρεὰν μαθήματα εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ.

Ὁ τόσον ἐθνικῆς σημασίας σκοπὸς τοῦ καλοῦ τούτου σωματείου ἀξίζει τῆς ὑποστηρίξεως συμπάσης τῆς κοινωνίας.

ΜΙΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων μᾶς παρακαλεῖ νὰ γνωστοποιήσωμεν ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον Δευτέρας 29 λήγοντος τὸ Τμῆμα Ἐργασίας Κινήσεως ἐγκαθίσταται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κλεισθένους, ὄπισθεν Δημαρχίας, οἴκημα Καρακώστα.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 9ον (28) τεῦχος τοῦ μοναδικοῦ ἐν Ἑλλάδι Κινηματογραφικοῦ περιοδικοῦ τῆς Κινηματογραφικῆς Βιβλιοθήκης μὲ ὕλην πλουσίαν καὶ ἐκλεκτήν. Μερικὰ ἀπὸ τὰ περιεχόμενά του. «Ὁ Διογένης», «Ὀθέλλος», «Ἕνας περίπατος μὲ τὴν Ντόλλυ Νταίησς», «Ἡ Παρισινὴ Κούκλα», «Ὁ Μάγος τῆς Ὀζ» κλπ.

—Κυκλοφορεῖ σήμερον τὸ 40ὸν τεῦχος τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

—Ἐπίσης ἐξεδόθη γαλλιστὶ ὑπὸ τοῦ κ. Θεοδ. Κυπραίου διάλεξις αὐτοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀθῆναι-Ρώμη-Βυζάντιον».

ΘΕΑΤΡΑ

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ἕξη πρόσωπα ζητοῦνε συγγραφέα» τοῦ Πιραντέλλο.

ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἡ κυρία Προέδρου».

ΔΙΟΝΥΣΙΑ. (Βιεννέζικη ὀπερέττα). «Μπαγιαντέρα». Αὔριον ἡ τελευταία ἀποχαιρετιστήριος παράστασις.

ΕΝΤΕΝ. «Ὁ Ἔνοχος».

ΖΑΠΠΕΙΟΝ. Ὁ «Σπιρουνᾶτος Δικηγόρος».

ΙΝΤΕΑΛ. «Μακρύς, Κοντὸς καὶ Σια». Νέα ὀπερέτα τοῦ κ. Σακελλαρίδη.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Φιλῆστε με»

ΚΥΒΕΛΗΣ. «Παρθένος καὶ Κοκκότα».

ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΑ (θίασος Κυβέλης). «Ἡ ὡραία Γοργόνα».

ΚΩΣΤΑΚΗ. «Ἡ κυρία προέδρου».

ΛΑΟΥ. «Ἡ Μοδιστρούλες».

ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ. «Τὰ σκαπανάκια».

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Μαριέτα».

ΠΑΠΑ ΙΩΑΝΝΟΥ. «Ἡ νέα Πρωτευουσιάνα τοῦ 1925».

ΑΓΣΑΜΕΝΗ. Ὁ «Μέλλας».

ΒΟΤΑΝΙΚΟΥ. «Ὁ Κουρσάρος τοῦ Αἰγαίου».

Κινηματογράφοι

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ στιγματισμένη γυναῖκα».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τραγῳδία γυναικός».

ΒΕΡΝΤΕΝ. «Κινηματογράφος-Βαριετέ».

ΚΟΥΡΣΑΛ. (Μ. Ἀλεξάνδρου. Ἱερὰ ὁδός). Κινηματογράφος-Βαριετέ.

ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ (τέρμα Πατησίων). «Νευρόσπαστα καὶ Σια».

ΛΟΥΞ. «Ὁ ματωμένος σταθμός» καὶ Βαριετέ.

ΑΤΤΙΚΟΝ (Πειραιῶς). «Τὸ τάξιμο».

ΚΑΙΡΟΣ

Ἀνατολὴ ἡλίου 5ω 8λ. Δύσις 7ω 48 λ. Σελήνης πρῶτον τέταρτον.

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΧΘΕΣ.— Θερμοκρασία. Μεγίστη 27,8, ἐλαχίστη 18,9, τῆς 2ω μ.μ. 25,8 κατωτέρα τῆς κανονικῆς κατὰ 4 περίπου βαθμούς. Μέσης ὑγρασία ὀλίγη. Ἄνεμοι. Αἰγαῖον βορειοδυτικοὶ ἀσθενεῖς—μέτριοι. Ἰόνιον βόρειοι—δυτικοὶ ἀσθενεῖς. *Θάλασσα.* Αἰγαῖον ὀλίγον τεταραγμένη, Ἰόνιον σχεδὸν γαληνιαία.

Καὶ δὲν ἔχει διόλου ἄδικον.

Ὅταν ἐκλείψῃ ἀπὸ μίαν ὁλότητα ἀνθρώπων ἡ βεβαιότης ὅτι ἡ ζωὴ εἶνε ὀργανωμένη κατὰ νόμους ἀναλλοιώτους καὶ ἱκανοποιητικοὺς διὰ τὸν ἄνθρωπον, νόμους ποῦ τὸν ἐξυψώνουν κατὰ τρόπον, ὀδυνηρὸν ἔστω, εἰς ἐπίπεδον, εἴτε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς του εἴτε μετὰ θάνατον, ὅπου συναντᾷ τὴν δικαιολογίαν τῆς ὑπάρξεως, ὅταν, ἐπαναλαμβάνω, λείψῃ αὐτὴ ἡ βεβαιότης, ὁ πεσσιμισμὸς ὁρμᾷ νὰ καταλάβῃ τὴν εὔκολον λείαν του : τὸν ἄνθρωπον. Μόνον κάτω ἀπὸ μίαν παρομοίαν βεβαιότητα, ὡς πίσω ἀπὸ ἀσπίδα, ὁ ἄνθρωπος ἀντιμάχεται τὸν θάνατον. Μόνον κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανὸν αὐτὸν τῆς βεβαιότητος τὰ ἄτομα καταλύουν τοὺς ἀδιαπεράστους φραγμοὺς ποὺ τοὺς ἐχώριζαν καὶ ἐπιτρέπουν νὰ συντελεσθῇ ἡ φιλικὴ προσέγγισίς των, ἡ ἀμοιβαία διείσδυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν πνευμάτων. Ἡ ἐποχή μας εἶνε κατ' ἐξοχὴν ἐποχὴ στερουμένη βεβαιότητος. Οἱ ἄνθρωποι μὲ δυσπιστίαν ἀπεσύρθησαν εἰς τὰ ἄτομά των, ὕψωσαν ἐκ νέου τοὺς ἀδιαπεράστους φραγμοὺς καὶ ἔλαβον, ὑψώνουν τείχη ἐμποδίζοντα τὴν μεταξὺ τῶν ἐπικοινωνίαν. Τοῦτο ὁ Πιραντέλο λαμπρὰ κατενόησε καὶ διὰ τῶν ἀφθόνων τεχνικῶν μέσων ποῦ διαθέτει θέλησε νὰ ἐκφράσῃ : τὴν ἀπάτην, δηλαδή, τῆς ἀμοιβαίας συνεννοήσεως ποῦ βασίζεται πάνω σὲ κούφιες λέξεις, ἐνῷ πραγματικὰ δὲν ὑφίσταται. Ἡ κεντρικὴ αὐτὴ ἰδέα πηγάζουσα ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικο-φιλοσοφικὴν ἀντίληψιν τῆς ζωῆς, καὶ τὰς τελευταίας θεωρίας, ἐχούσας παλαιοτάτας ἄλλως τε ῥίζας, τῶν ψυχολόγων ἐπιστημόνων, ἀποκρυσταλλοῦται θεατρικῶς πλέα τοῦ Πιραντέλο εἰς τύπους ζωντανούς, ὅπως νομίζει ὁ δημιουργός των. Ὁ Πιραντέλο εἶνε ὁ τεχνικὸς τελειωτὴς μιᾶς φιλοσοφικῆς περιόδου ἐγκεφαλικῆς συγχύσεως, χάους ποῦ ἀκολουθεῖ πάντοτε τὴν ἀποσύνθεσιν ἑνὸς ὀργανισμοῦ. Εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς τελειοτέρους, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀπόψεως, καλλιτεχνικοὺς ἐκπροσώπους τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀποσυνθέσεως. Ἡ πλήρης κατανόησίς του θὰ ἠδύνατο ν' ἀνακόψῃ τὴν μανίαν τῶν Ἑλλήνων ὅπως μιμοῦνται δουλικῶς πᾶσαν εὐρωπαϊκὴν ἐκδήλωσιν προερχομένην ἐξ ὀργανισμῶν ἐν ἀποσυνθέσει. Ἡ τρίπρακτος κωμῳδία του «Ἕξη πρόσωπα ζητοῦνε συγγραφέα» τὴν ὁποίαν ἀνεβίβασε τὸ «Θέατρον Τέχνης» εἰς τὸ «Ἀθήναιον» — θέατρον προωρισμένον φαίνεται νὰ περικλείῃ τὰς ἁγνὰς προσπαθείας ὅσων ἐπεδίωξαν καὶ ἐπιδιώκουν νὰ χαρίσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα πραγματικὸν θέατρον, ἱερὸν στίβον μυήσεως — ἡ κωμῳδία αὐτὴ ἐξεταζομένη θὰ βεβαιώσῃ ὅσα, τοποθετοῦντες τὸν συγγραφέα εἰς τὸν κύκλον ποῦ κατὰ τὴν γνώμην μας, ἀνήκει, εἴπομεν ἀνωτέρω. Ὁ μῦθος τοῦ ἔργου εἶνε ἡ ἀγωνία ἓξ προσώπων, μιᾶς οἰκογενείας, ἡ ὁποία περιπλακεῖσα εἰς τοὺς ἀδιεξόδους μαιάνδρους δραματικῶν συγκρουομένων καταστάσεων ζητεῖ ἕνα συγγραφέα ὁ ὁποῖος ν' ἀποκρυσταλλώσῃ τὴν ἀγωνίαν των, νὰ τὰ καταστήσῃ διὰ τῆς δημιουργικῆς πνοῆς του ὀντότητας τεχνικὰς ἀποσοβλήτους ἀπὸ τὸν χρόνον. Ἀνανήψουσα διακρίνει. Ὁ συγγραφεὺς αὐτὸς εὑρίσκεται, ἀλλὰ στρέφεται ἀδύνατον νὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον του. Ἐκεῖ, ἐνώπιόν του, ὑπάρχουν ἓξ πρόσωπα, τῶν ὁποίων καθένα εἶνε ἡ ζῶσα ἀναπαράστασις δραματικῆς καταστάσεως.

Ἓξ πρόσωπα, ἓξ δράματα. Καὶ ὅμως ὁ συγγραφεὺς δὲν ἐννοεῖ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον του. Τὸ ἐγκαταλείπει. Τὰ πρόσωπα ὅμως αὐτά, τὰ ὁποῖα, ὡς ζῶντες ὀργανισμοὶ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐκφρασθοῦν, νὰ τελειωθοῦν τεχνικά, ἐπιμένουν εἰς ἀνεύρεσιν ἄλλου συγγραφέως, περιφέρουν τὸν ἑαυτόν τους μέσα εἰς τὴν ζωήν, ἀνέκφραστοι ὑπάρξεις ἐπιζητοῦσαι τὸν μάγον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος διὰ τῆς τέχνης του, θ' ἀνεύρῃ τὰ μυστικὰ νήματα τῶν δυνάμεων ποῦ διαχωρίζουσαι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἄτομα, συνυφαίνουν ἅμα τὰς Μοίρας των εἰς ἕνα ὑψηλότερον ἐπίπεδον ἐπικοινωνίας καὶ ἀμοιβαίας συνεννοήσεως. Ἔτσι καταλήγουν εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ θεάτρου ὅπως τὰ δραματοποιήσῃ, οὔτε αὐτὸς ὅμως θὰ μπορέσῃ, ἀναφωνῶν εἰς τὸ τέλος τῆς τρίτης πράξεως, ὅτι «ἡ ἡμέρα του ἐπῆγε χαμένη».

Ἄνευ τῆς ἐξευρέσεως τῶν μυστικῶν αὐτῶν νημάτων, οὐδ' ἔργον δύναται νὰ συντεθῇ, οὐδ' ἡ ζωὴ νὰ ἐκφρασθῇ διὰ τύπων ζωντανῶν καὶ πλήρων. Τὰ ἄτομα ὁμοιάζουν μὲ τὰ ζωγραφισμένα αὐτὰ τεμάχια ἀπὸ χαρτόνιον ἢ ξύλον, τὰ ὁποῖα, ἀποτελοῦντα μέρος μιᾶς εἰκόνος, ἐφόσον εὑρίσκονται σκορπισμένα δὲν σημαίνουν ἀπολύτως τίποτε, ὅταν ὅμως συντεθοῦν, τότε λαμβάνοντα τὴν προσήκουσαν θέσιν ἀπαρτίζουν πλήρη τὴν εἰκόνα. Ἡ ἔλλειψις ἀνωτέρας συνθετικῆς ἱκανότητος, ἡ ἀνεπαρκὴς γνῶσις τῶν χρωμάτων, τῶν ἀποχρώσεων καὶ τοῦ σχεδίου τῆς ζωῆς, ἀναπορεύκτων συνεπειῶν ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως συνολικῆς ἀντιλήψεως ζωῆς, ἐμποδίζουν τὸν συγγραφέα νὰ συνθέσῃ, ἐκ τῶν ἓξ αὐτῶν ζωντανῶν τεμαχίων, μίαν ζωϊκὴν ὁλότητα, νὰ ἐκφράσῃ διὰ τῆς συνθέσεως ὁλοκληρωτικὰ τὴν ψυχήν των. Καὶ ὅταν ὁ Πιραντέλο λέγει, ὅτι τὰ εἶδε ζωντανὰ μπροστά του, κινούμενα καὶ δίδοντα μέσα εἰς τὴν φαντασίαν του δὲν εἶχεν ἀσφαλῶς ἄδικον. Τὰ εἶδεν ἀλλ' ὡς τεμάχια ἑνὸς ὅλου.

Ἴσως ἡ ἀδυναμία ἐξευρέσεως συγγραφέως νὰ μὴ στηρίζῃ παρὰ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ νεωτέρου ἀνθρώπου νὰ προβῇ εἰς σύνθεσιν τῆς ζωῆς, τὴν ἀδυναμίαν ὁλοκληρωτικῆς κατανοήσεώς της. Ὁ Πιραντέλο μὴ ἐπιχειρῶν — ἢ καθὼς ὁ ἴδιος λέγει ἀρνούμενος — νὰ συνθέσῃ τὰς δραματικὰς καταστάσεις τῶν ἓξ προσώπων του, ἀποφεύγων νὰ τὰ τακτοποιήσῃ, ὁμολογεῖ ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως του ὅτι ἄνευ συνολικῆς ἀντιλήψεως ζωῆς τὰ κατὰ μέρος ἄτομα εἶνε καταδικασμένα εἰς ἀπομόνωσιν, εἰς πλήρη στέρησιν τῆς χαρᾶς ποῦ προσφέρει ἡ πλήρης πνευματικὴ καὶ φυσικὴ ἐπικοινωνία μετὰ τοῦ πλησίον. Ἐφόσον μία, ὅσον καὶ ταπεινή, βεβαιότης δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ μόνον χαώδης ἄρρυθμος κατάστασις, καὶ τὰ μοιραῖα συνίστων τὰ ἄτομα θὰ μένουν κλεισμένα εἰς τὸν μικρὸν ἑαυτόν τους, θὰ στεροῦνται τῆς μετὰ τῶν ἄλλων ἐπικοινωνίας, θὰ μένουν ἄγνωστοι, παρ' ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν ποῦ αἰσθάνονται νὰ συσσωματωθοῦν μὲ τοὺς ἄλλους μέσα εἰς τὸν ῥυθμόν του, τοῦ μεγάλου ῥυθμοῦ τῆς ζωῆς.

Αὐτὸ εἶνε τὸ νόημα ποῦ ἀπορρέει ἐξ ὅλων τῶν ἔργων τοῦ Πιραντέλο. Ἡ τραγικὴ ἀπομόνωσις τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ἀδυναμία των νὰ συντονισθοῦν μὲ τὸν μεγάλον παλμὸν τῆς ζωῆς. Καὶ ἐξ αἰτίας τούτου τὰ πρόσωπά του δὲν εἶνε τελειωμένα, δὲν παρουσιάζουν πληρότητος ὁλότητος, δὲν ἐκφράζονται ὁλοκληρωτικά. Ἀπ' αὐτῆς δὲ τῆς σκοπιᾶς θεωρούμενος παρουσιάζεται ὡς ἐκπρόσωπος τῆς ἐποχῆς, ὡς ὁ τελειότερος ἀποκρυσταλλωτὴς τῶν ρευστῶν καὶ ἀκαθορίστων ἀποχρώσεων, ἀδυναμιῶν, τάσεων καὶ ἀποτυχιῶν μιᾶς ἀνθρωπότητος ποῦ εὑρίσκεται εἰς τὸ φθινόπωρον τῆς πνευματικῆς ὁρμῆς της.

Ἔργον τόσον λεπτὸν εἰς κατανόησιν ἔργον ὄχι μόνον δι' Ἕλληνα ἠθοποιόν, ἀλλὰ καὶ δι' Εὐρωπαῖον, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ πρὸ πάντων ἀπόδοσιν συνόλου, δὲν εἶνε εὔκολον ν' ἀναβιβασθῇ ἀπὸ σκηνῆς δίχως τὸν φόβον γελοιοποιήσεως. Τὸ «Θέατρον Τέχνης» ἀναβιβάζον τὸ «Ἓξ πρόσωπα ζητοῦν συγγραφέα» συνεχίζει μετὰ καταπληκτικῆς σταθερότητος, τὴν λαμπρὰν ἀρχὴν τὴν ὁποίαν ἔθεσεν ὡς βάσιν του, κάμπτουν πάντα τὰ ἐμπόδια καὶ δίδαιον ὅτι θὰ νικήσῃ εἰς τὸ τέλος. Πῶς δὲ νὰ μὴν ἐπιδοκιμασθῇ ὅταν ἀναβιβάζον Πιραντέλο κατορθώνει ν' ἀποδώσῃ τοιοῦτον ἄριστον σύνολον; Ἀλλὰ καὶ ἡ κατὰ μέρος ἐκτέλεσις τῶν δυσκόλων ῥόλων τοῦ ἔργου, ὡς εἶνε τοῦ πατέρα τῆς μητέρας, τῆς προγονῆς, τοῦ υἱοῦ, τοῦ διευθυντοῦ θεάτρου, ῥόλων δημιουργικῶν ὑπῆρξεν ἀρίστη. Ὁ κ. Δεστούνης ὡς πατέρας κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ ἕνα Πιραντελικὸν ἥρωα διατηρῶν ἀπολύτως τὴν ξεχωριστὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ ῥόλου του, ὅπως ὁ συγγραφεὺς τὴν ἔπλασε. Καὶ ὁμολογῶ ὅτι ὁ κ. Δεστούνης καθὼς καὶ ἡ δ. Γάλανου ὡς ἑρμηνευταὶ τοῦ Πιραντέλο ὑπὸ τὴν διδασκαλίαν τοῦ κ. Μελᾶ ἐγγίζουν ἀσφαλῶς εἰς τὴν τελείαν ἀπόδοσιν τῆς Πιραντελείου τέχνης.

Εἶνε δὲ τοῦτο ἄξιον προσοχῆς διότι ἀρτία ἀπόδοσις τοῦ Πιραντέλο προϋποθέτει ἠθοποιοὺς τελειοποιημένους, ἀναμφισβητήτου ταλάντου, ἱκανοὺς νὰ διεισδύσουν ὄχι μόνον εἰς τύπους καὶ χαρακτῆρας εὐκόλου κατανοήσεως καὶ ἐκτελέσεως, ἀλλ' ἀκόμη καὶ εἰς ἡμιτελεῖς θεατρικοὺς χαρακτῆρας διατηροῦντες ὅλην τὴν, διὰ τοὺς ῥόλους αὐτούς, ἀπαιτουμένην εὐπάθειαν. Ἡ δ. Παπαδάκη, μὲ τὸν ῥόλον τῆς προγονῆς ἀπεδείχθη πλέον ὁριστικῶς ὡς ἀρτία ἠθοποιός. Ἐπειδὴ ὅμως ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος ἡ ἀνάδειξις τῶν χαρισμάτων της εἰς τὴν φωτεινὴν διδασκαλίαν τοῦ δημιουργοῦ «θεάτρου Τέχνης» θὰ ἠθέλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν μυστῶν τοῦ θεάτρου εἰς τὴν μεγίστην σημασίαν ποῦ ἡ διδασκαλία ἔχει πρὸς ἀνάδειξιν λανθανουσῶν ἱκανοτήτων, ὥστε ἐν τῇ παραφορᾷ τῶν πρώτων ἐπιτυχιῶν νὰ μὴ λησμονοῦν ὅτι εὑρίσκονται εἰς τὰ πρῶτα αὐτῶν βήματα, ἀπολύτως σταθερὰ βάθρα. Λόγῳ ὅμως τῆς ἐκτάσεως τοῦ στίβου μὴ ἐγγιζόμενα, ἄνευ βοηθείας, βεβαίαν τὴν νίκην. Θὰ ἐχρειάζετο εὐρυτέρα ἀνάλυσις τῆς ἐκτελέσεως, ὁ χῶρος ὅμως δὲν τὸ ἐπιτρέπει, συνεπῶς εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ἀφοῦ ἐξάρωμεν τὴν, διὰ τῆς συμμετοχῆς τοῦ κ. Μελᾶ εἰς τὸ ἔργον ὑποδυομένου τὸν ῥόλον τοῦ Διευθυντοῦ θεάτρου, ἐπιδειχθεῖσαν ἀλλόγου ἀφοσίωσιν του διὰ τὴν δημιουργίαν πραγματικοῦ θεάτρου καὶ τονίσωμεν ὅτι ἡ πρώτη του ἐμφάνισις ἀπέδειξεν αὐτὸν κάτοχον πολλῶν ὑποκριτικῶν χαρισμάτων, τὰ ὁποῖα οἱοσδήποτε ἠθοποιὸς θὰ ἐζήλευε, νὰ κλείσωμεν τὸ σημείωμα τοῦτο εὐχόμενοι ὅπως τὸ θέατρον Τέχνης ἐπιμένον ἀπολύτως εἰς τὴν ἀρχικῶς χαραχθεῖσαν πορείαν του καταστῇ ὁ πυρὴν πλήρους θεατρικῆς δημιουργίας.

ΛΙΝΟΣ ΚΑΡΖΗΣ

ΚΛΟΠΗ

Ἡ Διονυσία Παναγιωτίδου κατήγγειλεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πειραιῶς ὅτι ἄγνωστοι ἀφήρεσαν ἐκ τῆς οἰκίας της διάφορα εἴδη ἀρκετῆς ἀξίας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΝΕΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΩΤΕΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ἀπὸ τῆς χθὲς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ διοικητοῦ τοῦ Αου Σώματος Στρατοῦ ὁ ἀντιστράτηγος κ. Κ. Μανέτας, ὅστις παρουσιάσθη καὶ ἐνώπιον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Τὴν Διοίκησιν τοῦ Βου Σώματος Στρατοῦ ἀναλαμβάνει ὁ ὑποστράτηγος κ. Νικ. Ζαφειρίου. Εἰς τὸν ἀντιστράτηγον κ. Ε. Τσιμικάλην ἐπροτάθη, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀδείας του, νὰ ἀναλάβῃ καὶ πάλιν τὴν διοίκησιν τοῦ Δου Σώματος. Ὁ κ. ἀντιστράτηγος ὅμως ἐπιμένει νὰ τεθῇ εἰς διαθεσιμότητα.

Ἀνατίθεται ἡ διοίκησις τοῦ Αου πεζικοῦ συντάγματος εἰς τὸν ἀντισυνταγματάρχην κ. Σ. Καφάτον, τοῦ 34ου συντάγματος εἰς τὸν ἀντισυνταγματάρχην κ. Α. Κομπῆν καὶ τοῦ 44ου εἰς τὸν ἀντισυνταγματάρχην κ. Π. Ζεγλῆν.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς μεραρχίας πεζικοῦ Ἀθηνῶν συνταγματάρχης κ. Κουτούλας ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ συνταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ κ. Τσίπουρα. Ἀποσπᾶται εἰς τὴν διεύθυνσιν πεζικοῦ ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Α. Ὀρφανίδης, ἀντὶ τοῦ κ. Κ. Διαλέτη, ὅστις ἔλαβεν ἄδειαν. Διευθυντὴς τοῦ πεζικοῦ παραμένει ὁ συνταγματάρχης κ. Μαυροσκέτης. Ἀνατίθεται ἡ διεύθυνσις τοῦ Διοικητικοῦ εἰς τὸν ἀντισυνταγματάρχην κ. Μ. Ἐξαρχάκην καὶ εἰς τὸν ὁμοιόβαθμόν του κ. Π. Καλλονᾶν ἡ διεύθυνσις τοῦ Β' τμήματος διοικητικοῦ. Ὁ συνταγματάρχης τοῦ πεζικοῦ κ. Θ. Βουτσινᾶς ὑπέβαλεν αἴτησιν ὅπως ἀποσπασθῇ ἐκτὸς τοῦ Κέντρου εἰς Μακεδονίαν, Θρᾴκην ἢ Ἤπειρον. Ἀνετέθη ἡ διοίκησις τοῦ Αου τάγματος Κυνηγῶν εἰς τὸν ταγματάρχην τοῦ πεζικοῦ κ. Κωνσταντῖνον Ζορμπᾶν.

ΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Τοποθετοῦνται οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐλέγχου ὡς ἑξῆς.

Αου Σώμα Στρατοῦ ἀντισυνταγματάρχης Μιλτ. Ζαχαρίας, ὡς διευθυντὴς τοῦ ἐλέγχου αὐτοῦ, Μετοχικὸν Ταμεῖον στρατοῦ ταγματάρχης Κ. Μιχόπουλος, 6ην μεραρχίαν ταγματάρχης Ι. Μιχόπουλος, ἐλέγχου φρουρᾶς Θεσσαλονίκης λοχαγὸς Β Γαλανόπουλος καὶ 5ην μεραρχίαν λοχαγὸς Ι. Μανίκας, ὡς διευθυντὴς τοῦ ἐλέγχου αὐτῆς.

Ὁ συνταγματάρχης τῆς Χωροφυλακῆς κ. Κατσώνας πρώην διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας χωροφυλακῆς ὑπέβαλεν αἴτησιν διαθεσιμότητος.

ΤΑ ΕΚΚΡΕΜΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ
ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ «ΦΑΟΥΝΤΕΣΙΟΝ»

Ὁ νέος ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ ἐνταῦθα ἀντιπροσώπου ὁμάδος Ἀγγλων κεφαλαιούχων, ἡ ὁποία ὑπέβαλε προτάσεις περὶ ἀναλήψεως ἔργων ὁδοποιίας.

Ὁ κ. Ταβουλάρης θὰ συνεργασθῇ σήμερον μετὰ τῶν διευθυντῶν τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν, διὰ νὰ καταρτισθῇ ἐπὶ τῶν διαφόρων συγκοινωνιακῶν ζητημάτων, θὰ ἔλθῃ δὲ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων ἄλλων τῶν ὁμάδων κεφαλαιούχων Ἑλληνικῶν καὶ ξένων αἱ ὁποῖαι προτίθενται νὰ ἀναλάβουν τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων ἐν Ἑλλάδι.

ΤΑ ΑΠΟΞΗΡΑΝΤΙΚΑ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἐρωτηθεὶς ἂν θὰ συνεχίσῃ τὰς μετὰ τῆς ἑταιρείας «Φάουντεσιον» διαπραγματεύσεις διὰ τὴν κατασκευὴν μεγάλων ἀποξηραντικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν ἔργων ἐν Μακεδονίᾳ ἀνεκοίνωσεν, ὅτι θὰ μελετήσῃ τὴν καταρτισθεῖσαν ὑπὸ τῆς προκατόχου κυβερνήσεως σύμβασιν καὶ θὰ καλέσῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ἑταιρίας διὰ τὴν συνέχισιν τῶν διαπραγματεύσεων.

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ

Πληροφορούμεθα ὅτι μεταξὺ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας καί τινων ὁμίλων Ἑλλήνων ἐπιχειρηματιῶν διεξάγονται ἀπό τινος συνεννοήσεις διὰ τὴν ὑπὸ τούτων προνομιακὴν ἀνάληψιν τῆς κατασκευῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν τηλεφωνικῶν γραμμῶν τοῦ Κράτους. Κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε συνεννοήσεις, ὁ ὅμιλος θ' ἀναλάβῃ δαπάναις του τὴν κατασκευὴν τῶν τηλεφωνικῶν γραμμῶν, τὰς ὁποίας θὰ ἐκμεταλλευθῇ ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα, μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ὁποίου αἱ γραμμαὶ αὗται θὰ περιέλθουν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Κράτους.

ΤΡΕΙΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ

Ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἀνακοινοῦται, ὅτι κατ' αὐτὰς πρόκειται να παραγγελθῇ ἐκ Γερμανίας τηλεφωνικὸς μεταλλάκτης τριῶν χιλιάδων ἀριθμῶν, διὰ τὸ τηλεφωνικὸν κέντρον Ἀθηνῶν. Διὰ τὴν προμήθειαν τοῦ μηχανήματος τούτου προεκηρύχθη πρό τινος μειοδοτικὸς διαγωνισμός.

Διὰ τοῦ νέου τούτου μεταλλάκτου θὰ ὑπάρξῃ συντόμως ἐπάρκεια ἀριθμῶν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν νέων τηλεφωνικῶν γραμμῶν.

Η «ΟΥΛΕΝ»

Τὴν μεσημβρίαν χθὲς ἀντιπρόσωποι τῆς ἑταιρίας Οὔλεν ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ συνεζήτησαν ἐπὶ τῆς συμβάσεως διὰ τὴν ὕδρευσιν καὶ τοῦ συναφθησομένου διὰ τὰ σχετικὰ ἔργα δανείου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΟΡΤΗ ΕΙΣ ΤΟ ΑΡΣΑΚΕΙΟΝ
Η ΑΠΟΝΟΜΗ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

Μετὰ πολλῆς σεμνοπρεπείας διεξήχθη χθὲς τὴν 10 1)2 π. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ Ἀρσακείου ἡ τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τῶν βραβείων εἰς τὰς ἀριστευσάσας φέτος μαθητρίας τοῦ Ἀρσακείου παρισταμένου πλήθους κυριῶν καὶ δεσποινίδων καὶ ἄλλου ἐκλεκτοῦ κόσμου.

Ἐπὶ ἐξέδρας παρεκάθητο τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον μὲ τὸν Πρόεδρον κ. Ι. Κουντουριώτην, γραμματέα κ. Νέγκαν καὶ τὸν ἐπόπτην κ. Γαρδίκαν. Ἐπὶ τῆς σκηνῆς χορῳδία μαθητριῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἀργυροπούλου ἔψαλε ᾄσματα Μπετόβεν, Μόζαρτ, Λαμπελὲτ καὶ δύο δημοτικά. Κατόπιν ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ἀποσφραγίσας τοὺς φακέλλους ἀνεκοίνωσε τὰ ὀνόματα τῶν βραβευθεισῶν. Ἐφέτος ἐκτὸς τοῦ Ῥαλλείου καὶ Μποτασείου βραβείων προσετέθησαν τὸ Σίμειον, ἱδρυθὲν ὑπὸ τῆς χήρας τοῦ ἀποβιώσαντος συμβούλου Ἀγγέλου Σίμου, τὸ Καλλιφρόνειον ἱδρυθὲν ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου κ. Γαρδίκα εἰς μνήμην τῆς συζύγου του, καὶ τὸ Συββίδειον διὰ τὰ σχολεῖα τοῦ Ἀρσακείου, τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ διὰ τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις παραρτήματα.

ΑΙ ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣΑΙ

Τὸ Ῥάλλειον βραβεῖον (χιλιόδραχμον) ἔλαβεν ὑπὸ τὰ παρατεταμένα καὶ ζωηρότατα χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων ἡ ἐσωτερικὴ μαθήτρια Ματίνα Γκούμα, νεωτάτη καὶ συμπαθεστάτη. Ἔλαβε κλάδον δάφνης μετὰ κυανολεύκων ταινιῶν. Τὸν ἔπαινον τοῦ Ῥαλλείου ἔλαβεν ἡ ἐσωτερικὴ ἐπίσης μαθήτρια Μαρίκα Κάππαρη, εἰς ἣν ἐδόθη ἐκλεκτὴ ἀνθοδέσμη ἐκ λευκῶν ἀνθέων. Τὸ Μποτάσειον βραβεῖον (χιλιόδραχμον) ἔλαβεν ἡ ἐξωτερικὴ μαθήτρια Δήμητρα Ζουμπουλάκη, τὸν δὲ ἔπαινον ἡ Εὐρυδίκη Δρόσου.

Τὸ Σίμειον (πεντακοσιόδραχμον) ἔλαβεν ἡ τελειόφοιτος τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος Ἀλκ. Πετιχάκη, τὸ Καλλιφρόνειον (χιλιόδραχμον) τελειόφοιτος τοῦ Διδασκαλείου Ἀρσινόη Χρυσοχόου, τὸ Συββίδειον Ἀθηνῶν τὸ πρῶτον (χιλιόδραχμον) ἡ Δήμητρα Ζουμπουλάκη, δίς δευτεραν φορὰν βραβευομένη μετὰ τὸ Μποτάσειον, τὸ δεύτερον (πεντακοσιόδραχμον) ἡ Ἀμαλία Ναΐδου, Συββίδειον ἐπαρχιῶν ἔλαβε Πατρῶν ἡ μαθήτρια Σινούρη, Κερκύρας Τριβόλη. Τοῦ Ἀρσακείου Λαρίσσης δὲν ἐλήφθησαν τὰ ἀποτελέσματα.

Αἱ βραβευθεῖσαι ὅλαι λίαν συγκεκινημέναι ἐδέχθησαν θερμὰ συγχαρητήρια.

Ἡ ὡραία ἑορτὴ ἔκλεισε διὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου καὶ τῶν χειροκροτημάτων τῶν προσκεκλημένων.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΩΝ

Εἰς πέντε εὐρείας αἰθούσας ἐξετέθησαν τὰ ἔργα μαθητριῶν χειροτεχνίας, ἰχνογραφίας καὶ χειροτεχνημάτων. Οἱ παριστάμενοι περιῆλθον τὰς αἰθούσας, αἵτινες ἦσαν κατάμεστοι ἀπὸ τὰ ἐκθέματα. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἐνεποίησαν τὰ κεντήματα λεπτοτάτης ἐργασίας, οἱ γυναικεῖοι πῖλοι, τὰ ζωγραφικὰ καὶ ξυλογλυπτικὰ σχεδιαγραφήματα καὶ πολλὰ ἄλλα εἴδη, χρησιμώτατα, τὰ ὁποῖα ἀπέδειξαν λίαν ἱκανοποιητικὴν ἐπίδοσιν τῶν μαθητριῶν εἰς τὴν χειροτεχνίαν ἐν γένει, ὀφειλομένην εἰς τὴν μεθοδικὴν διδασκαλίαν.

ΟΙ ΧΘΕΣΙΝΟΙ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἀρκετὸν φίλαθλον κόσμον συνεκέντρωσε χθὲς τὸ ὡραῖον γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ Συνδέσμου παρὰ τὴν Λεωφόρον Ἀλεξάνδρας.

Θὰ διεξήγετο ὁ ἀναγγελθεὶς ἀγὼν μεταξὺ τῶν δύο πρωταθλητριῶν ὁμάδων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς αἵτινες εἶνε ἡ τοῦ Παναθηναϊκοῦ καὶ ἡ τοῦ Ὀλυμπιακοῦ.

Εὐνόητον ἦτο ἑπομένως τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐπροκάλεσεν ὁ ἀγὼν οὗτος εἰς ὅλον τὸν φίλαθλον κόσμον τῶν δύο γειτονευουσῶν πόλεων, διότι ἐπρόκειτο ἐκ τῆς ἐκβάσεως του νὰ κριθῇ ἡ νικήτρια ὁμὰς πρωταθλήτρια τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ ἐλπίδες τῶν περισσοτέρων ἔστρεφον το πρὸς τὴν ὁμάδα τοῦ Ὀλυμπιακοῦ δεδομένου ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς κατεῖχε τὸ πρωτάθλημα τῆς Ἑλλάδος, νικήσασα πρὸ ἡμερῶν καὶ τὴν ἐξ ἴσου σοβαρὰν ὁμάδα τοῦ «Ἄρεως» τῆς Θεσσαλονίκης.

Πραγματικά, ὁ ἀγὼν ὑπῆρξε ὡραῖος καὶ θεαματικώτατος ὡς ἐκ τῆς τεχνικῆς τελειότητος καὶ τῶν δύο ὁμάδων, αἵτινες εἶχον διαθέσῃ τὰ καλλίτερα αὐτῶν στοιχεῖα.

Ἂς σημειωθῇ ὅμως ὅτι δὲν διεξήγοντο μόνον ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες, ἀλλὰ καὶ ἀθλητικοί, μπόξ, πάλης κ. λ. π., ἔξω τοῦ στίβου εἰς τὰς τάξεις τῶν... θεατῶν. Εὐτυχῶς ὅμως τούτους κατώρθωσε νὰ διακόψῃ ἡ ἐπέμβασις τοῦ ἀστυνόμου.

Οἱ Πειραιεῖς καὶ οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον πιασθῇ εἰς τὰ χέρια ἐν τῇ ὑπερβολῇ τῶν συμπαθειῶν διὰ τὰς ἀγωνιζομένας ὁμάδας. Ὡς ἐκ τούτου πολὺ δικαίως ἐχαρακτηρίσθη ὄχι ἀγὼν μεταξὺ τῶν δύο ὁμάδων, ἀλλὰ τῶν δύο πόλεων.

Διαιτητὴς τοῦ ἀγῶνος εἶχεν ὁρισθῇ ὁ κ. Κουιτουρόπουλος. Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πρώτου ἡμιχρονίου συνέβη παρεξήγησις κατ' ἀπαίτησιν τῶν παικτῶν τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Νοντζοπούλου.

Τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον ἐτελείωσε μὲ τέρματα δύο πρὸς δύο. Ὁ ἀγὼν μετὰ 10 λεπτὰ ἐπαναλαμβάνεται, ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν μὲ περισσοτέραν ὁρμὴν καὶ πεῖσμα, εἰλικρινοῦς ὅμως ἀθλητικῆς συνειδήσεως. Ἀμφότεραι αἱ ὁμάδες ἀγωνίζονται μὲ ἀριστοτεχνικὴν δεξιότητα χωρὶς καμμίαν ἄσκοπον κίνησιν καὶ μὲ πολλὴν χάριν. Ὁ Παναθηναϊκὸς παρὰ τὰς προβλέψεις τῶν εἰδικῶν δὲν ὑστερεῖ τῆς ἀντιπάλου του, ἡ ὁποία ἐπιπροσθέτως καθ' ὅλον τὸν ἀγῶνα μὲ τὴν ἄκραν συνοχὴν τῶν μελῶν της εἶχε περικλείσῃ τοὺς Πειραιεῖς εἰς τὸ τμῆμά των. Ὁ ἀγὼν τελειώνει μὲ τέρματα 3 πρὸς 3 καὶ αἱ ὁμάδες ἐχωρίσθησαν ἰσόπαλοι.

Ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἐπαναληφθοῦν τὴν προσεχῆ Κυριακήν.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν λατρευτήν μας θυγατέρα, σύζυγον, μητέρα καὶ ἀδελφὴν

ΕΛΕΝΗΝ Ι. ΤΣΟΥΡΝΟΥ

θανοῦσαν χθές, κηδεύομεν σήμερον τὴν 11ην π. μ. ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φραγγιάδων 7 κειμένης οἰκίας μας εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν ἁγίου Νικολάου. Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι συνοδεύσωσι τὴν ἐκφορὰν αὐτῆς. Ἐν Πειραιεῖ τῇ 29 Ἰουνίου 1925. Ὁ σύζυγος Ἰωάννης Τσοῦρνος. Τὰ τέκνα Κατίνα Τσούρνου. Οἱ γονεῖς Ἰωάννης Λαμπρόπουλος, Κατίνα Λαμπροπούλου. Ἀναστάσιος Τσοῦρνος. Κατίνα Τσούρνου. Οἱ ἀδελφοί.

ΠΑΝΦΩΤ
ΕΠΙΓΡΑΦΙΚΗ-ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ
Ἀναλαμβάνομεν παντὸς εἴδους Ἐπιγραφὰς ἐπὶ λαμαρινῶν καὶ ἐπὶ κρυστάλλων πολυτελείας.
Νοταρᾶ 32.— Πειραιεὺς

Ἀριθμ. πρωτ. 1144

Ἀνακρ. 86 καὶ 126)1925

ΕΝΤΑΛΜΑ ΦΥΛΑΚΙΣΕΩΣ
ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Πειραιεῖ Πλημμελειοδίκαις Ἀνακριτὴς

Ἐπειδὴ ὁ Ἰωάννης Ἀναστασίου Λουκάκος γεννηθεὶς ἐν Τσικαλιᾷ Οἰτύλου καὶ κατοικῶν ἐνταῦθα ἐτῶν 24, σοφέρ, ἄγαμος, ἐγγράμματος καὶ χριστιανὸς ὀρθόδοξος κατηγορεῖται ἐπὶ ὑπεξαιρέσει ἐκ συστάσεως 931.000 δραχμῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον (Σιδηροδρόμους Ἑλληνικοῦ Κράτους). Πράξει λαβούσῃ χώραν ἐν Πειραιεῖ καὶ Ἀθήναις τὴν 2 Μαρτίου ἐ. ἔ. 1925.

Ἤτοι ἐπὶ κακουργήματι προβλεπομένῳ καὶ τιμωρουμένῳ ἀπὸ τ' ἄρθρα 57, 385, 386, 389 παρ.5 καὶ 391 παρ.3 ἐν συνδ.376 παρ. 1 τοῦ Ποινικοῦ νόμου.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακρίσεων ὑπάρχουν ὑποψίαι κατὰ τοῦ κατηγορουμένου τούτου ἐπὶ τῇ ἐκτεθείσῃ πράξει.

Διὰ ταῦτα

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελέως.

Ἰδόντες καὶ τ' ἄρθρ. 207, 208 παρ. 7, 212 καὶ 29 τῆς Ποιν. Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῶν ΒΩΖ' καὶ ΓΨΠΒ' Νόμων.

Ἐντελλόμεθα τὴν προφυλάκισιν τοῦ εἰρημένου κατηγορουμένου.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 12 Ἰουνίου 1925.

Ὁ ἀνακριτὴς τοῦ Α' Τμήματος
(Τ. Σ.) Σ. ΡΗΓΑΣ
Ὁ ὑπογραμματεὺς
Δ. ΡΟΖΑΝΙΤΗΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον πρὸς χρῆσιν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 19 Ἰουνίου 1925.

Ὁ παρὰ τῷ Α' Ἀνακριτικῷ γραφείῳ Ὑπάλληλος
Δ. ΡΟΖΑΝΙΤΗΣ

ΝΕΥΡΙΚΟΙ ΕΠΙΛΗΠΤΙΚΟΙ
ΚΑΣΣΑΡΙΝΗ
Ζητήσατε ἀπὸ τὰ Φαρμακεῖα τὸ ἀλάνθαστον φάρμακον διὰ ἐπιληψίαν, νευρασθένειαν καὶ παντὸς εἴδους νευροπάθειαν.
Χονδρικὴ πώλησις
Ρ. ΦΡΑΓΚΕΤΗΣ ΑΘΗΝΑΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Τὸ Χρηματιστήριον λόγῳ τῆς Κυριακῆς ἦτο χθὲς κλειστόν. Ἡ ἀγορὰ τοῦ συναλλάγματος εἰς τὰ πέριξ τοῦ Χρηματιστηρίου μᾶλλον ἄπρακτος. Ἡ λίρα ἤνοιξεν εἰς τὰς 293,50 δραχ., ἀνῆλθεν εἰς τὰς 294 καὶ ἔκλεισεν εἰς τὰς 292.

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς ἀνῆλθον τὸν Μάϊον 1925 εἰς δραχ. 70,864,480, ἔναντι δραχ. 55,193,185 καὶ 439,887 τοῦ παρελθόντος Μαΐου, ἤτοι εἰσεπράχθησαν ἐπὶ πλέον 15,671,295 μεῖον φρ. χρ. 112,887. Ἀπὸ 1—20 Ἰουνίου ἐ. ἔ. εἰσεπράχθησαν εἰς τὸ αὐτὸ Τελωνεῖον δραχ. 52,192,420 ἔναντι δραχ. 32,447,069 τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἤτοι εἰσεπράχθησαν κατὰ τὸ εἰκοσαήμερον τοῦ τρέχοντος ἔτους ἐπὶ πλέον δραχ. 19,755,375.

Τὸ Τελωνεῖον Θεσσαλονίκης εἰσέπραξε κατὰ τὸν Μάϊον ἐ. ἔ., δραχ. 39,042,301 ἔναντι δραχ. 24,488,551 καὶ φρ. χρ. 76,494 τοῦ παρελθόντος, ἤτοι εἰσέπραξε κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ τρ. ἔτους ἐπὶ πλέον δραχ. 14,553,750 μεῖον φρ. χρ. 76,494.

Ἐπίσης τὸ Τελωνεῖον Θεσσαλονίκης εἰσέπραξεν ἀπὸ 1—10 Ἰουνίου τρ. ἔτους πλέον τοῦ ἀντιστοίχου δεκαημέρου τοῦ παρελθόντος ἔτους δραχ. 4,302,716.

ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον 1925 κατέπλευσαν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς Ἑλληνικοὺς λιμένας 288 ἀτμόπλοια τόννων 401,055 καὶ 23 ἱστιοφόρα τόννων 4.362, ἀπέπλευσαν δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν μῆνα ἐξ Ἑλληνικῶν λιμένων διὰ τὸ ἐξωτερικὸν 278 ἀτμόπλοια τόννων 404,738 καὶ 25 ἱστιοφόρα τόννων 2,506.

Κατὰ δὲ τὸν μῆνα Μάϊον κατέπλευσαν ἀτμόπλοια 301 τόννων 434.470 καὶ ἱστιοφόρα 59 τόννων 7219, ἀπέπλευσαν δὲ 272 ἀτμόπλοια τόννων 380.700 ἱστιοφόρα, δὲ 53 τόννων 3.571.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ Η ΕΣΟΔΕΙΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Κατ' ἔκθεσιν τοῦ Νομογεωπόνου Λαρίσσης, ὁ θερισμὸς τοῦ σίτου ἔγινε καθ' ὅλην τὴν Θεσσαλίαν. Ἡ ἐσοδεία θεωρεῖται πλουσιωτάτη καὶ ἀληθῶς πρωτοφανής. Οὔτε οἱ γεροντότεροι ἐνθυμοῦνται τοιαύτην ἐσοδείαν. Τὸ σύνολον τῆς ἐσοδείας ὑπολογίζεται εἰς 150 ἑκατομμύρια ὀκάδων ἀπὸ 60—80 εἰς τὴν εὐτυχεστέραν χρονιάν. Καὶ ἡ ποιότης τοῦ σίτου εἶνε ἀρίστη.

Οἱ γεωργοὶ λόγῳ τῶν τελευταίων βροχῶν ἔσπειραν ὄψιμα γεννήματα, τὰ ὁποῖα καὶ ἐκεῖνα προάγονται θαυμασίως.

ΞΕΝΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28 Ἰουνίου. — Συνάλλαγμα Παρισίων 105,68, Ν. Ὑόρκης 4,86 1)4, Βρυξελλῶν 106,88, Γενεύης 25.04, Ἀμστερνταμ 12,125 Μιλάνου 137 3)4, Βερολίνου 20,42, Στοκχόλμης 18,15, Κοπεγχάγης 34,56, Βιέννης 34,60, Πράγας 164,00, Ἑλσιγκφορδ 193,60, Μαδρίτης 33,49, Λισσαβῶνος 2,7)16.

ΕΝΤΟΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ
ἰδίᾳ βραχυπρόθεσμα
προεξοφλεῖ ἡ
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ
Ὑπὸ λίαν συμφέροντας ὅρους

Ἀριθ. 757

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διαγωνισμόν, ἡ διὰ μίαν τριακονταετίαν παραχώρησις τοῦ Ἀποκλειστικοῦ προνομίου χορηγήσεως ἠλεκτρικοῦ ῥεύματος, διὰ τὸν Κοινοτικὸν καὶ ἰδιωτικὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τῆς κωμοπόλεως Σαλαμῖνος καὶ συνοικισμοῦ Παλουκίων.

Ὁ διαγωνισμὸς διενεργηθήσεται ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι τὴν 30ὴν Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅρων τῶν ἀναφερομένων εἰς ἰδιαίτερον ἔντυπον τεῦχος τῆς ὑπ' ἀριθ. 756 ἐ.ἔ. προκηρύξεως ἡμῶν ἥτις εὕρηται ἐν τῷ Γραφείῳ ἡμῶν καὶ τοῖς γραφείοις τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ τῆς Κοινότητος Μεγάρων.

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοὶ ἡμεδαποὶ καὶ ἀλλοδαποὶ ἐργολάβοι.

Αἱ προσφοραὶ ἀπευθύνονται ἡμῖν ἐν ἐνσφραγίστῳ φακέλλῳ μέχρι τῆς 29 Αὐγούστου ἐ. ἔ.

Σαλαμὶς 27 Ἰουνίου 1925.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΑΡ. ΑΙΑΠΑΚΗΣ

Ἀριθμ. 475

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΝΤΑΛΜΑ ΦΥΛΑΚΙΣΕΩΣ
Ὁ Ἀνακριτὴς Χανίων

Ἐπειδὴ ὁ Στυλιανὸς Γεωργ. Τσερκάκης γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν εἰς Ῥοδωποῦ Κισσάμου ἤδη δὲ κρατούμενος εἰς τὰς ἐνταῦθα φυλακάς, ἐτῶν 22 γεωργός, κατηγορεῖται ἐκ συστάσεως μετ' ἄλλων ἐπὶ κλοπῇ στρατιωτικῶν εἰδῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος, πραχθεῖσαν ἐν Χανίοις ἀπὸ Ὀκτωβρίου 1923 μέχρι 18 Ἰανουαρίου 1924, ἤτοι ἐπὶ κακουργήματι προβλεπομένῳ καὶ τιμωρουμένῳ ἀπὸ τὰ ἄρθρα 57, 109, 371, 374, 375, 376 παρ. 1 τοῦ Ποιν. Νόμου καὶ 238 τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας.

Διὰ ταῦτα

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ κ. Εἰσαγγελέως.

Ἰδόντες καὶ τὰ ἄρθρα 207—212 καὶ 229 τῆς Ποιν. Δικονομίας ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῶν Νόμων ΒΩΖ' καὶ ΓΨΠΒ'.

Ἐντελλόμεθα τὴν προφυλάκισιν τοῦ εἰρημένου κατηγορουμένου Στυλιανοῦ Γ. Τσερκάκη.

Ἐν Χανίοις τῇ 6ῃ Ἰουνίου 1925.

Ὁ Ἀνακριτὴς Β' Τμήματος Χανίων
ΕΥΑΓ. ΣΤΕΦΟΓΙΑΝΝΗΣ
Ὁ γραμματεὺς
ΔΗΜ. ΒΑΛΟΥΔΑΚΗΣ